

Ҷоқуи танҳо

Китобчаи мазкур бо кӯмаки мардуми Амрико нашр шудааст, ки он аз тариқи
Оҷонсии ИМА оид ба рушди байналмилалӣ (USAID) расонида мешавад.

Мазмун ва мундариҷаи ин китоб маҳсули муаллиф буда, метавонад бо
нуқтаи назари USAID ва Ҳукумати ИМА мувофиқат накунад.

Дар сабзтеппа як қоқуе рӯйида буд. Маҳину сафед
Пӯпак баст.

On a green hill grew a dandelion Clock. It produced numerous small seeds that formed a round white seed head.

Рӯзе Шамолак сахт вазид ва як Пӯпакчаро канду ба поён ғелонд. Пӯпакча ғелид, ғелиду болои барги сабзе афтод.

One day strong wind blew and tore off the dandelion seed from the dandelion Clock. It dropped down on the ground. It rolled and rolled until it stopped at the top of a green leaf.

- Салом, – гуфт Пўпакча.
- Салом, – ҷавоб дод Барги сабз.
- Ман Пўпакчаи танҳоям!
- Ман Барги чукриям!
- Ман дўстони худро мекобам, – гуфт Пўпакча.

- Hello – said the dandelion seed.
- Hello – answered the green leaf.
- I'm a lone dandelion seed!
- I'm a rhubarb leaf.
- I'm looking for my friends. – said the dandelion seed.

– Дӯстони ту дар ин ҷо нестанд, – ҷавоб дод Барги чукри. – Поёнтар рав, Шамолак дӯстони туро дар соҳили ҷўйбор нигоҳ медорад.

– Your friends aren't here. – said the rhubarb leaf. – You should walk further down to find them. The wind took them further down – next to the stream.

Пўпакча боз ғелид. Ғелиду ба танаи Торон бархўрд.
– Ту кистӣ? Чаро хоби маро парондӣ? – хамёза кашид
Торон.

– Ма-а-ан... Ма-ан... ман Пўпакчаи танҳоям. Меҳо-
ҳам, дўстонамро ёбам, – ҳаросида гуфт Пўпакча.

The dandelion seed rolled and rolled again into the direction
shown by the leaf. It bumped into the body of a buckwheat plant.

– Who are you? Why did you wake me up? – yawned the
buckwheat.

– I, I, I'm... a lone dandelion seed. I want to find my friends – said
the frightened dandelion seed.

– Дӯстони туро намедонам! Хубаш, рав аз ин ҷо! – ситеза кард Торон ва боз хамёза кашида чашмонашро пӯшид.

– I don't know your friends. And you better get out of here! – said the buckwheat angrily, yawning again and closing its eyes.

Пўпакча боз ғелид. Ғелиду ба назди Буттаи хор расид.
 – Салом, – гуфт Пўпакча.
 – Салом, – ҷавоб дод Буттаи хор.
 – Ман Пўпакчаи танҳоям. Ту кистӣ?
 – Ман...н. Буттаи хор... Не, Гулбутта! – бо ғурур гуфт Буттаи хор.
 – Ман дўстонамро меҷўям, – гуфт Пўпакча.

The dandelion seed rolled and rolled again until he met a thorn bush.
 – Hello – said the dandelion seed.
 – Hello – answered the thorn bush.
 – I'm a lone dandelion seed. Who are you?
 – I'm... thorn... No, I am a flower bush! – said the thorn bush proudly.
 – I'm looking for my friends – said the dandelion seed.

– Ман кӯмак мекунам, – ҷавоб дод Буттаи хор. – Ту ба фарқи сари ман баро, шарикони худро мебинӣ.

– I'll help you – said the thorn bush. – Climb onto my head and look if you can see your friends.

Пӯпакча ба фарқи сари Буттаи хор баромад, ки хоре
ба пояш халид. Пӯпакча аз дарди сахт ба боло парид.

The dandelion seed climbed onto the thorn bush's head but it was pricked by one of the bush's thorns and jumped off because of the intense pain.

Аз боло парида, дар лаби ҷўйбор пўпакчаҳои ба худаш монандро дид. Ғелон-ғелон назди онҳо омад.

– Шумо ба ман монандед, – гуфт Пўпакчаи танҳо.

– Агар Шамолак пўпакчаҳои мисли мову шуморо ба ин ҷо намеовард, мо дар ин макон намесабзидем.

Whilst jumping down, he saw a group of dandelion seeds next to the stream. He rolled and rolled down until he joined them.

– You look like me – said the dandelion seed.

– Yes. If the wind didn't blow us all, we would not have grown in this grassy field.

Пўпакчаи танҳо хурсандона гуфт:

– Ҳамаи мо фарзандони Қоқуем, ки бо шарофати
Шамолак паҳн мешавем. Аз ин сабаб мо танҳо нестем.

The lone dandelion seed said happily:

– All of us are the children of the Dandelion Clock. Thanks to the
wind, our seeds do spread across the fields. Therefore, we are not
lonely.

Пӯпакчаҳо хушҳол шуданд. Шамолак вазид ва
пӯпакчаҳои сафед ба атроф паҳн гаштанд.

The seeds were happy. The wind blew, and the florets of the white
seed spread across the field.

Саволҳо:

- Ин афсона дар бораи чӣ?
- Қоқу дар кучо рӯйида буд?
- Пӯпакча дар роҳ бо киҳо вохӯрд?
- Буттаи хор бо Пӯпакча чӣ кор кард?
- Дар охир Пӯпакча ба кучо рафт ва бо киҳо пайваст?

Questions:

- What is the story about?
- Where did the Dandelion Clock grow?
- Whom did the lone dandelion seed meet in her journey?
- What did the thorn do to the dandelion seed?
- Where did the dandelion seed go and who did he join in the end?

Ҷалонсолони ғиромӣ!

Китобе, ки Шумо дар даст доред, барои инкишофи зеҳн, омӯзиши забони модарӣ ва бедор намудани шавқу ҳаваси кӯдакон ба китобу китобхонӣ омода гардидааст. Тавсияҳои муҳиме, ки мавриди истифодаи китоб ба Шумо ҳамчун роҳнамо кӯмак мерасонанд:

- Хуб мебуд, ки Шумо дар як рӯз аз 15–20 дақиқа то 35–40 дақиқа вақт ҷудо карда, бо кӯдак ҳамроҳ фаъолият намоед.
- Пеш аз ҳама китобро ба кӯдак диҳед, то ки мустақилона варақгардонӣ карда, аз тамошояш завқ барад, қаноатманд шавад. Дар вақти тамошо бо ӯ ҳамроҳ бошед ва расмҳои мувофиқ нишон дода, маълумоти заруриро ба кӯдак гуфта диҳед.
- Ҳар як асари бадеиро ботамкин, пурсаброна ва то ба охир хонда, нақл намоед. Доир ба афсонаи хондашуда якчанд супориш диҳед ва дар бораи суратҳо нақл кунед. Мавриди савол додани кӯдак, кӯшиш кунед, ки ба ӯ ҷавоби пурра диҳед.
- Бигузор кӯдак аз паси Шумо калима, ибора ва ҷумлаҳоро такрор кунад. Мавриди нақли асари бадеӣ нутқи адабии кӯдакони инкишоф диҳед.
- Барои ба даст овардани муваффақият кӯдакро шавқманд намоед. Дар кӯдак боварӣ ба худро ташаккул диҳед.

Ҷомеъу муваффақ бошед!

Боз ин китобҳоро хонед!

